

ДОСТА ЈЕ БИЛО САША РАДУЛОВИЋ

новембар 2016. године

МИ НЕ ОДУСТАЈЕМО.

Док не укинемо партијско запошљавање.
Док не укинемо тајне штетне уговоре.
Док не уведемо универзалну социјалну заштиту.
Док не уведемо универзалну здравствену заштиту.
Док не смањимо намете на рад.
Док не укинемо медијски мрак.
Док не размонтирамо паразитски систем.
Доста је било!

www.dostajebilo.rs | office@dostajebilo.rs | 011 32 82 600

„Доста је било“ постаје странка

Покрет *Доста је било* прераста у странку. Оснивачка скупштина ће се одржати у јануару 2017. године. Прве суботе у фебруару биће организована велика скупштина странке. Тада ће кренути и кампања за изборе који нас очекују – за председника Србије, за градоначелника Београда и парламентарне изборе.

– Ми те изборе посматрамо у пакету. Тражи се група људи који ће бити носиоци политичке воље да се направи промена целог система. Траже се угледни људи, са неукљаним кредибилитетом и интегритетом. Странка *Доста је било* покушава да разговара са свима који могу да допринесу томе и да заједно направимо стратегију и учинимо годину прекретнице о којој смо говорили у кампањи 2016. године. Да направимо фундаменталну промену и да дође до комплетне смене и промене политичке сцене. Нама треба нова левица, нова десница и нов центар који ће заистата имати политичку вољу да уведу владавину права, независне институције система, владавину закона и слободне медије, који су предуслов демократије

– рекао је Саша Радуловић на конференцији за новинаре у Медија центру.

Представљени су нови чланови покрета, односно странке. Мирослава Миленовић, чланица Савета за борбу против корупције у оставци, биће заменица председника. Душан Теодоровић, редовни члан САНУ, биће на челу Сената, нестраначког тела које ће бити контролно тело у чији ће чланови бити људи од интегритета који имају неспоран углед у друштву. Сенат ће надгледати шта ради странка да не бисмо “залутали” као што се често догађа кад почну да се праве компромиси. Странка *Доста је било* неће правити компромисе са важним принципима. Адвокат Владимир Гајић који је заступник *Доста је било* у Републичкој изборној комисији биће члан Статутарне комисије и члан Програмског савета.

Потпредседници странке биће професор Душан Павловић, магистар Јасмина Николић, економиста Александар Стевановић. Генерални секретар је правник Иван Нинић.

На конференцији су говорили Мирослава

Миленовић, Душан Теодоровић и Владимир Гајић. Као гости су присуствовали пријатељи *Доста је било* писац Видосав Стевановић, карикатуриста Душан Петричић, економиста и бивши члан Савета за борбу против корупције Данило Шуковић.

У статут нове партије уграђена је борба против партократије. Партија *Доста је било* ће бити једина странка у Србији која у свом статуту има забрану партијског запошљавања, забрану било каквог намештања унутар јавног сектора и потпуну транспарентност, где се све види, тако да више никад кумови или пријатељи премијера или министара неће моћи да дођу до нашег новца.

По истраживањима покрет је од избора до данас дуплирао подршку, тако да је сада на републичком нивоу на преко 10% подршке, а у Београду смо, као друга политичка снага, имали 11%, а сада смо на преко 20%.

Основни циљ око кога смо се окупили је да од Србије направимо земљу у којој се радо и лепо живи и у којој иста правила важе за све.

За прекретницу је потребан договор о свим изборима

Потребан нам је потпуно нови систем, са новим људима који разумеју колико смо заиста у тешком стању. Са том енергијом, знањем и политичком вољом извућићемо Србију из живог блата у коме пропада. *Доста је било* покушава да разговара са свима који могу да допринесу прекретници и потпуној промени система.

– Не могу се избори посматрати изоловано. Не можете гледати само председничке, па ко ће да трчи, па се тражи неки јунак или спасилац Србије. Не могу се посматрати само београдски избори или само парламентарни избори. Нама треба цео пакет. Грађани траже цео пакет. Тражи се група људи који ће бити носиоци политичке воље да се направи промена целог система. Сви људи добре воље, неукрањани, са интегритетом. *Доста је било* покушава да разговара са свима који могу да допринесу томе и да заједно направимо стратегију и учинимо годину прекретнице коју смо најавили у кампањи 2016.г, да направимо фундаменталну промену, да дође до смене политичких генерација, смене комплетне политичке сцене да би настали нова левица, нова десница и нови центар. То је потребно да би се заиста постигла политичка

воља да имамо владавину права, независне институције система и слободне медије, који су предуслов демократије.

До сада смо били покрет, односно група грађана која је излазила на изборе. На изборима 2014. г. освојили смо 2,1 одсто гласова. Наставили смо да радимо на терену у наредне две године, борили смо се практично без новца, финансирани искључиво од чланарина и донација. На изборима у априлу 2016.г. освојили смо више од 6% и 16 посланичких места у Скупштини Србије, у Војводини смо освојили 7 посланичких места али имамо 6 посланика, једног смо избацили због кршења принципа покрета и тако ће бити и убудуће. Ко год се не буде држао програма и принципа неће моћи да буде са нама. Ми стојимо иза вредности око којих смо се окупили и ту неће бити компромиса. Ушли смо и у многе локалне скупштине. Укупно имамо 110 одборника.

Направили смо одличан резултат на изборима иако нас у медијима није било. Телевизија уопште није преносила, као да не постојимо. На РТС-у сам се појавио само једном на крају предизборне кампање, у обавезном термину за све странке. Углавном смо користили друштво-

не мреже и кампању на терену, од човека до човека и то нас је довело до овога где смо данас.

По нашим проценама и истраживањима, од избора до данас смо дуплирали подршку. Сад смо на републичком нивоу на преко 10%. У Београду смо освојили 11% и били смо друга политичка снага. И ту смо дуплирали подршку, тако да смо сад на око 20%.

Основни циљ око кога смо се окупили је да од Србије направимо земљу у којој се радо и лепо живи и у којој иста правила важе за све. Идентификовали смо да је главни проблем Србије партократија – политичке странке које су појеле све сфере живота, које живе као паразити на леђима грађана. Паразитски систем није настао са СНС-ом, он траје генерацијама. Никада нисмо имали истинско, слободно, грађанско и демократско друштво. Тај централни проблем Србије нападамо и кажемо да је тежак милијарде евра, да због тога пропадамо.

Наш противник је партократија и ту битку ћемо сигурно добити. Странка *Доста је било* победиће на наредним парламентарним изборима.

Саша Радуловић,
председник покрета *Доста је било*

Душан Теодоровић, редовни члан САНУ, председник Одбора за високо образовање САНУ, биће на челу Сената *Доста је било*, контролног тела чији ће чланови бити људи од неспорног угледа, кредибилитета и интегритета. Говорећи данас у Медија центру открио је да са много емоција и чврстим личним планом улази у *Доста је било*:

— Данас сам вежбао математику са једним дечаком који има 14 година, изузетно је талентован и иде на такмичења у Србији. То је мој најстарији унук, а моја највећа бол је моје размишљање да ли ће он да буде трећа генерација из моје фамилије која ће да напушта ову земљу. Неки су остали тамо за увек, неки су се вратили, ја сам ишао и враћао се. Један од разлога што сам овде је да ови талентовани дечаци, који сад имају 14 година, који се баве сликарством, тренирају спорт, остану овде и направе бољу Србију. Можда звучи патетично, али ја улажем своје емоције у ово.

25 година знам шта нећу. Први пут сам био гост у Утиску недеље, код Оље Бећковић пре 25 година. За то време су се свакаке трагедије догађале у овој земљи. Ја скуп ових људи данас разумем као скуп људи за спас Србије. Ако погледате секторе у нашем друштву, па кренете од културе, Народни музеј не ради. Ако гледате новине, у кафићима добијате само таблоиде, тв канали су пуни ријалити програма у којима некад гостују криминалци. У високом образовању које је стуб друштва имате институције које неким људима дају неке дипломе, почев од шефа

Душан Теодоровић Морамо да се боримо

државе, преко министра Вулина, доктората Небојше Стефановића, има читав низ људи у јавној управи, у министарствима, јавним предузећима са дипломама стеченим после 45-те године. То уништава земљу, морамо тога да будемо свесни. Слична је ствар у архитектури где нисмо у стању да обновимо оно што је бомбардовано... У грађевинарству и саобраћају се дају сулуди предлози да се копају канали преко Мораве...

Постоји само један пут, морамо да се боримо,

ми морамо да пробудимо групу људи који ћуте. Морамо да се боримо око гласачких спискова, око кутија, око гостовања на телевизијама, око дописа, тужби Уставном суду. У сваком тренутку морамо да се боримо и да победимо аутократску власт, вероватно најгору деспотску власт у Европи у овом тренутку. Зато сам данас са вама. Верујем да ћемо да победимо — рекао је Душан Теодоровић. C

Мирослава Миленовић За потпуну транспарентност

Мирослава Миленовић, ново појачање у покрету и заменица председника *Доста је било*, подсетила је на конференцији у Медија центру да је годинама сарађивала са Сашом Радловићем, да су заједно држали тренинге полиције и тужилаштва, са Верицом Бараћ радили извештаје, били у Министарству привреде и разишли се због њеног тадашњег уверења да "кроз институције систем може да се промени или бар закрпи".

— Саша је тад био у праву. Нажалост, моје ангажовање у Савету за борбу против корупције није дало резултате које сам желела и очекивала. Много је извештаја Савета изашло али до данас нема реакције и нисмо успели да донесемо бољитак друштву и држави. Нажалост, независне институције се све више разграђују, сваког дана смо сведоци да је ситуација још гора, посебно у медијима. Чланови РЕМ се

бирају по партијској сервилности и жељи да се ништа не промени, а о нетранспарентном финансирању, намештеним тендерима и играма да се медији додатно дисциплинују, о цензури и аутоцензури да не причам, ситуација је гора него 2015.г. кад су ти извештаји Савета изашли.

— За потпуну транспарентност се залажем целог живота. Не разумем шта значи нетранспарентан или тајни уговор. За мене је он увек коруптиван, јер да није, био би потпуно транспарентан. Не разумем шта то треба да се скрива и због чега суду јавности не бисмо увек полагали рачуне и због чега не бисмо признали да нисмо били способни и препустили место онима који знају и умеју.

— Интегритет је неопходан за оне који ће водити земљу. Морамо да знамо да само једна лаж уништава интегритет и да он поново неће моћи да порасте. Зато је потребно да се на јед-

ном месту окупе сви поштени људи, људи са интегритетом, да Србија не иде више уназад и да можемо да живимо као сав нормалан свет — рекла је Миленовић. C

Утоку расправе о Закону о спречавању насиља у породици у Скупштини је изведена представа која ће постати уџбенички пример како изгледа промовисање насиља над женама, дискриминација жртава насиља и омаловажавање жена.

Марјан Ристичевић је разговор о жртвама насиља злоупотребио за простачки политички обрачун са неистомишљеницима. У Скупштини је, на разговор о жртвама насиља, донео увеличане фотографије кафанске забаве са трбушним плесачицама у којима су учествовали функционери једне опозиционе странке. Намера да извргне руглу представнике опозиције неумесно и простачки претворила се у очигледну увреду жртава насиља.

Од Марјана Ристичевића се вероватно не може очекивати да разуме свој поступак и потребно га је едуковати и о томе како се треба понашати према женама и како се поштују и штите жртве насиља. Проблем је међутим много дубљи јер је иза поступка Марјана Ристичевића стала цела СНС, на челу са председницом Скупштине Мајом Гојковић. Скупштина Србије је промовисала насиље и дискриминацију на велика врата.

Парадоксално то су учинили у тренутку кад се разговарало о закону који треба да заустави насиље и то је њихов поступак учинио још видљивијим и драстичнијим.

Неумесно и увредљиво је да се током расправе о закону који треба да заустави насиље у породици све извргне руглу уз помоћ таблоидних фотографија трбушних плесачица. Ристичевић се потрудио да појача свој увредљив наступ речима које ће ући у анале дискриминације свих жена. Ристичевић је овим, у маниру Ђилкошког хумора, негирао проблем насиља над женама.

Ове године је у првих 7 месеци убијено 18 жена. Од негирања насиља над женама, које су у већини жртве породичног насиља, горе је само исмевање жртава коме је прибегао Марјан Ристичевић које води у оправдање насиља над женама и самим тим у промовисање насиља. Најгоре је што је промоција исмевања жртвама изговорена у Скупштини Србије. Има ли горе?

Насилник и његови помагачи

Има, горе је кад посланик не реагује на упозорење да је починио неопростив скандал и увреду и не извини се. И не само то, сви посланици СНС стали су иза ових речи. Председавајући седницом Верољуб Арсић (СНС) казнио је посланицу ДЈБ Татјану Мацуру која је упозорила на неприхватљиво исмевање жртава. Председница Маја Гојковић придружила се, додала још једну опомену, а онда је са истим скандалозним сликама стала пред новинаре и подржала чин којим је Скупштина срозана на ниво Ђилкоша.

Најстрашније увреде женама, посебно женама које су жртве насиља, изрекао је један од најгласнијих представника СНС, злоупотребивши расправу о спречавању насиља. Све што је Марјан Ристичевић рекао у Скупштини пример је за уџбеник који се бави случајевима дискриминације.

Закон о забрани дискриминације у свом члану 7 описује овакву ситуацију: "Посредна дискриминација постоји ако се лице или група лица, због његовог односно њиховог личног својства, ставља у неповољнији положај актом, радњом или пропуштањем које је привидно засновано на начелу једнакости и забране дискриминације (...)"

Негирање насиља над женама тврдњом да је насиље у породици у ствари насиље над мушкарцима које спроводе љубоморне жене истовремено је неприхватљива дискриминација свих жена које се описују као љубоморне насилнице и осветнице. Ристичевићева злоупотреба фотографија и све што је изрекао тим поводом у циљу примитивне политичке дискриминације опозиције не може се оправдати ничим.

Маја Гојковић је то, посебно као жена, требало да препозна. Као правница и председница Скупштине морала је да то осуди. Она је поступила управо супротно и деградирала Скупштину на најниже могуће гране. Никада се Скупштина није срозала на овај ниво као кад је Маја Гојковић, користећи Ристичевићеве фотографије, пред новинарима оправдавала његов поступак и промовисала непримерен и омаловажавајући говор о женама жртвама насиља.

У дискриминацији и негирању злочина учествовали су новинари и уредници РТС, Пинк и других медија који су пропустили да на адекватан начин осуде понашање посланика владајуће већине и практично сакрили све што су посланици *Доста је било* рекли и учинили. У улицикој, провладиној уређивачкој политици заборавља се на јавни интерес, а то је неприхватљиво поготово кад су питању овако озбиљна питања као што је Закон о спречавању насиља у породици.

Драгиња Лукин,

чланица покрета *Доста је било*, Београд

Посланици СНС су на седници 16. новембра на силу зауставили посланике *Доста је било* када су кренули да из протеста напусте скупштинску салу. Сви посланици напредњака су устали и препречили се испред посланика у намери да им не дозволе да прођу. Насилничко понашање владајуће већине је прешло све границе пристojности и довело Скупштину на ивицу физичког обрачуна.

Инцидент се догодио током расправе о Закону о спречавању насиља у породици за који *Доста је било* сматра да је од изузетног значаја. Уместо да говори о теми која је била на дневном реду, посланик Марјан Ристичевић је злоупотребио скупштинску говорницу да 10 минута напада Сашу Радуловића, говори о бившој власти и показује фотографије из таблоидне штампе којима је увредио права и достојанство жена. Посланици *Доста је било* су због овога протестовали и пошто председница Скупштине Маја Гојковић није уважила наш протест, желели смо да напустимо салу.

Посебно је неприхватљиво што је Маја Гојковић бруталним лажима након инцидента оптужила посланике *Доста је било* да су плућули

Посланицима ДЈБ забрањено кретање у Скупштини

и опсовали друге посланике. Ово је брутална и гнусна лаж. Маја Гојковић је уместо да спречи

унижавање жена у Скупштини, изрекла опомене посланицима *Доста је било*. C

Татјана Мацура Медијски линч нада мном

Дивно вече, други дан Аранђеловдана, уживам са гостима својим, а онда примим следећи смс: „РТС1, говоре о теби.“

Александар Мартиновић у „Упитнику“ синоћ је изговорио следеће: „Када вам приђу посланици Саше Радуловића и кад вас Мацура плуће или један посланик псује матер...“

Дакле, они не одустају чак и када знају да сви знају да то што изговарају није истина. Снимак, и аудио и видео, као и стенографске забелешке постоје. Поново насиље. Овај пут медијско.

Зашто не покажу снимак на којем се то види? Зато што снимка нема јер се тако нешто није ни догодило.

У овој емисији се нашао квалификован да о свему говори и љути „опозиционар“ склон кокетирању са премијером – Чедомир Јовановић, који ту и тамо сврати у НСПС, најчешће на сат-два и то не баш сваког дана када је заседање. Додуше, покушао је да се ограда. Бледо, али је покушао.

Оливера Јовићевић је позвала два госта да говоре о трећем, а трећег није ни позвала. Професионално новинарство налаже следеће – позови све стране и тражи мишљење од свих учесника.

С обзиром на то да је ова емисија у ударном термину и да има приличну гледаност, могу само да кажем да сад доживљавам и право

медијско насиље. Насилници су горепоменута господа и новинарка која, нажалост, не ради свој посао. Ништа друго до марионете, обични звучници премијера.

Зашто то раде? Само због тога да би „одбра-нили“ Ристичевића. А од кога га „бране“, питам се. Од мене, од опозиције? Или од њега самог? Мислим да је ово последње. Дакле, они га бране од њега самог, његове непромишљености и одсуства било каквих моралних кочница.

Сви који „бране“ Ристичевића и веселе се његовом бахатом понашању исти су као и он. Потпуно исти, мало умивенији, али исти. Ако изговоре неистину, ако спроводе насиље – исти су.

Занимљива ми је појава да се поједини ко-алциони партнери СНС-а, када се сретнемо у скупштинским ходницима, ограђују од свега. До сад и три посланика СНС-а. Знате зашто? Зато што они не желе да буду Ристичевић. Срамота их је.

Ех, сад оно најважније... како сам се осећала? Као да онесвешћена лежим на поду док ме њих троје шутира у главу. Без трунке стида и срама, бездушно.

Насиље као модел понашања – вербално, физичко, медијско. Свеукупно. То нам нуде. То је изгледа та „будућност у коју верују“.

Потпуно неприхватљиво. Искривили су систем вредности до те мере да ни сами више

нису свесни шта раде. Мисле да ће, ако понове лаж неколико пута она постати истина. Да ће овим што раде моћи да сакрију да је цар го. Неће.

То што не знају шта раде, што губе konce из руку, производи то њихово насиље. То што линчују значи да више не знају где ударају. Зато ће се и распасти као обична кула од карата.

Посланици *Доста је било* су мала и посвећена група обичних људи решених да направимо систем којим ће се наша деца поносити. И успемо. Не одустајемо. И овај линч је део маратона. C

Татјана Мацура, народна посланица чланица покрета *Доста је било*, Земун

Модус операнди или сељачка посла

Десетак увелико пунолетних силеџијаца с Коњарника проводи живот седећи на зидићу испред Супермаркета (1977). Језиво им иде на нерве тип који четири пута дневно пролази поред њих, тим путем иде и враћа се са тренинга. Он њих не види, он њима боде мозак. Тренира карате, а што је најгоре, прича се да следеће недеље полаже за црни појас. Неће мајци! Онда му праве замку: купе литарску „кока-колу“ у стакленој флаши и вребају дете коме ће да зацакле окице на тај мрачни предмет жеља. Први дечак који се појави добија шансу да освоји ту флашу – једини услов је да се залети на каратисту и да га шутне у међуножје. Пошто дечак обави задатак, а каратиста му у инстинктивној одбрани опали чвргу, јунаци вадећи чак, извлачећи каишеве из панталона, с боксерима на песницама, наскачу на њега: „Срам те било, бијеш дете!“

Морамо признати да је 40 година касније све потпуно другачије. Методе које су „силеџије“ пласирале са зидића, данас се спроводе са седишта парламента. Литарска „кока-кола“ је из стаклене флаше пресута у пластичну, на провокаторске задатке се уместо деце шаљу жене, а понашања која смо једноставно звали „сељачка посла“, данас зову „модус операнди“ већине.

Посао се обавља, претпостављам, овако. Ако, на пример, имамо циљ да у најкраћем року из-

лудимо малобројне посланике опозиције, најважније је да не погрешимо у избору председника Скупштине. Идеално би било да то буде личност која је током своје блиставе каријере била у више странака него што их има у парламенту, не би ли је сви осећали као своју. Изврсно би било да се никада не саплиће о тај занимљиви податак из своје биографије, да буде неспутано арогантна и супериорна над свима који је макар у броју чланских карата никада не могу стићи. Кад већ замишљамо савршенство, било би изванредно и да је та особа обдарена дивном особином уживања у показивању силе над слабијима. А још кад би била и слабијег пола, где би нам крај био?!

Крхка женица на месту председнице парламента! Па, то је генијално решење! Нема краћег пута да избежимо ове опозиционарчиће, запамтиће дан кад им је пало на памет да имају икаква права! Нема потребе да јој дајемо упутства, довољно је рећи: „Ради им све што ти падне на памет“! Она ће знати кад је прави час да им одузима реч, искључи микрофон, умеће да манипулише гледаоцима понављајући упорно „гледаоци све ово виде“, тако да ће гледаоци иако не виде ништа осим ње поверовати да су заиста видели нешто незапамћено. Делиће опомене, подизати тон, ругати се, све док не уочи прве назнаке пене на уснама неког распа-

мећеног посланика. Тада ће рећи: „Зар се тако разговара са једном женом?“ То ће бити знак да у њену одбрану устану „ортаци са зидића“ с почетка приче.

Четири деценије касније, не морају да користе хладно оружје, довољне су им тешке речи. Причаће о томе како се догодило нешто незабежено у историји парламентаризма, да је крхкој жени неко „брутално псовао мајку“ (пошто ваљда постоји и елегантно псовање мајке), да опозиција хоће да „изазове крвопролиће“ (има ли, заиста, логичнијег објашњења зашто опозиција користи излаз из сале који води поред клупа већине, него да изазове крвопролиће!).

Много су јаки да би се неко усудио да пита где смо видели то псовање и плување, превише осилени да би се ико запитао: Ако је стварно истина да се у парламенту дешава хаос који изазива опозиција, а „пристојна и цивилизована“ председница није у стању да то спречи – зашто је онда не смене? Да ли је то „модус операнди“ за расписивање још једних ванредних парламентарних избора или сам ја безосећајна сељанчура? Много су јаки да би се неко усудио да пита где смо видели то псовање и плување. C

Оља Бећковић, Блиц

	Негативно о покрету <i>Доста је било</i>	Саопштења покрета <i>Доста је било</i>
Медиј	Површина у cm ²	Површина у cm ²
Српски телеграф	11.419	163
Информер	8.500	0
Ало!	8.825	104
Курир	1.518	0
Данас	2.070	2.389
Политика	3.389	429
Блиц	1.846	578
Вечерње новости	1.234	580
ТОТАЛ	38.801cm² (3,88m²)	4.243cm² (0,42m²)

На кампању против ДЈБ потрошили два милиона евра

Укупно трајање негативних ТВ прилога о ДЈБ на свим националним телевизијама током само три месеца (јун, јул и август 2016.) износило је 3 сата, 53 минута и 39 секунди. Вредност ТВ кампање против ДЈБ, израчуната на основу званичних ценовника за рекламе, износи 1.575.300 евра, без ПДВ-а.

Укупна вредност негативне кампање против Саше Радловића и покрета *Доста је било*, рачунајући ПДВ, износила је фантастичних

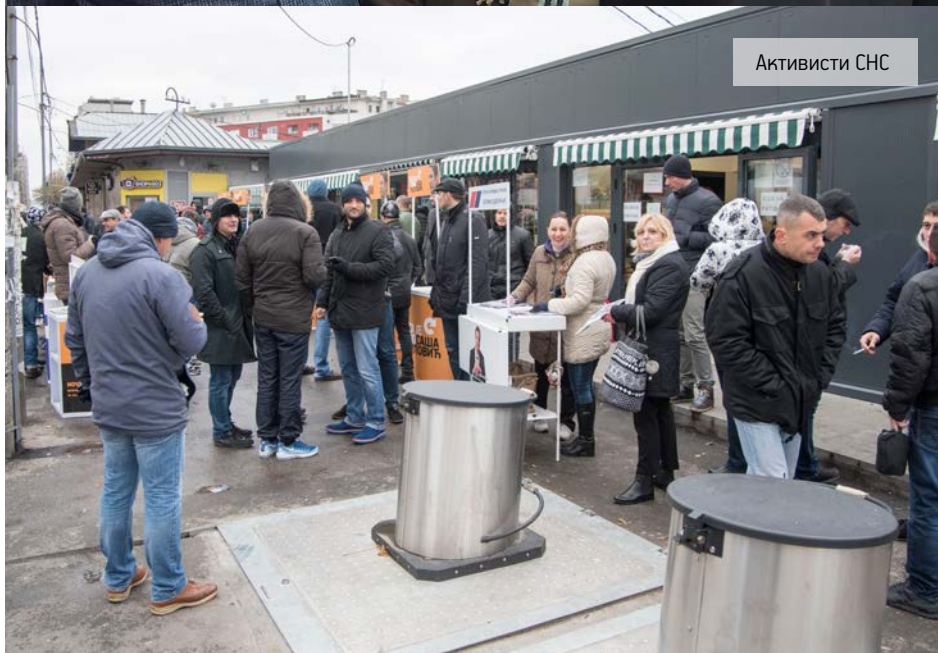
2.081.964 евра. За тај новац је, рецимо, могуће изградити кућу од 1.000 квадрата у ширем центру Београда или направити обданиште за децу.

Саопштењима покрета је током три месеца укупно на телевизијама посвећено 6 минута и 15 секунди, а у штампи је укупно неко саопштење ДЈБ објављено само 4 пута у пуној форми, од тога 34 пута у врло краткој форми.

Медији под директном контролом премијера у потпуности игноришу вести које долазе

из самог покрета и форсирају искључиво измишљене афере или критику која долази од премијера и његових коалиционих партнера. У медијима доминирају негативне кампање које лансирају таблоиди, пре свега Информер, Ало и Курир, а преносе ТВ Пинк и СТБ Студио Б. Обзиром да су у питању најтиражнији медији, јасно је да грађани Србије веома тешко могу да се информишу о ставовима или потезима покрета. C

	Негативно о покрету <i>Доста је било</i>		Саопштења покрета <i>Доста је било</i>	
Медиј	Број прилога	Време	Број прилога	Време
Пинк	45	20:13:55	0	00:00:00
Студио Б	39	01:24:33	0	00:00:00
Н1	3	00:02:27	1	00:00:49
РТС	4	00:04:41	4	00:05:26
РТВ 1	2	00:01:31	0	00:00:00
Б92	7	00:05:20	0	00:00:00
Прва	2	00:01:12	0	00:00:00
ТОТАЛ	102	03:53:39	5	00:06:15

СНС покушао да спречи нашу акцију на Врачару

Агресивни и примитивни активисти СНС на све начине су покушали да спрече акцију прикупљања потписа за расписивање ванредних избора на Врачару. Премијеровим "дилвери јунитима" био је задатак да урлицима онемогуће разговор активиста *Доста је било* и Саше Радуловића са грађанима Врачара. Није им успело, али су направили врло непријатну атмосферу која је требало да уплаши грађане Врачара да разговарају са опозиционим активистима. Атмосфера је потсећала на батинашке деведесете.

Десетак крупних младића покушавали су да гурањем, погрдним повицима и увредама

изазову инцидент. Пратили су наше активисте, посебно Сашу Радуловића, по пијаци и примитивним понашањем спречавали нормалан разговор са грађанима. Покушали смо да разговарамо са њима аргументима, али они су на сваки покушај разговора бежали и скривали се међу пијачним тезгама.

Прекрајање изборне воље грађана Врачара, насиље, урликање, примитивно и насилничко понашање којим плаћене присталице покушавају да уплаше и обесхрабре деловање опозиције не може да прође на Врачару. Ово потврђују страх премијера од избора. СНС само у атмосфери страха, примитивног понашања,

Придружите се

Ми нисмо странка. Ми немамо партијски запослене чланове у јавном сектору. Такви никада нећемо ни бити. Ми немамо тајкуне и интересне групе иза себе, немамо привилеговане страначке привредике који добијају субвенције и уговоре од јавних предузећа и државе. Нећемо их никада ни имати. Ми смо грађани који заједно са вама плаћају све то.

Да бисмо покренули дубоке промене у друштву, треба нам ваша помоћ. Једино вама ћемо илагати рачуне. Учланите се у наше удружење.

Ми сви плаћамо чланарину. Без чланарине удружење не може да ради. Неко мора да га финансира. Тај неко смо сви ми. Да би размонтирали паразитски страначки систем интересних група и тајкуна, наше финансирање може да дође само од грађана. Да бисте постали члан Удружења *Доста је било* – *Рестарт* потребно је да попуните приступницу и уплатите чланарину.

То можете преко нашег сајта www.dostajebilo.rs или у некој од кацеларија:

- ☑ Београд, Бранкова 21, тел 011/3282-600, beograd@dostajebilo.rs
- ☑ Нови Београд, Луја Адамича 26 в, novibeograd@dostajebilo.rs
- ☑ Нови Сад, Војвођанских бригада 22, тел 021/452-222, novisad@dostajebilo.rs
- ☑ Ниш, 29. Децембра бр. 14 б, стан бр. 2, nis@dostajebilo.rs
- ☑ Врање, Краља Стефана Првовенчаног 66, локал 18/3, vranje@dostajebilo.rs
- ☑ Крагујевац, Карађорђева бр. 34, kragujevac@dostajebilo.rs
- ☑ Краљево, Цара Лазара 38, 3. спрат, тел 036/307-307, kraljevo@dostajebilo.rs
- ☑ Чачак, Скадарска бр. 7, тел 032/340-550, sacak@dostajebilo.rs
- ☑ Зрењанин, Житни трг бр. 2, zrenjanin@dostajebilo.rs
- ☑ Бор, Радничка бр. 22, Л 2, тел 030/2495-377, bor@dostajebilo.rs
- ☑ Суботица, Петра Драпшина 14, subotica@dostajebilo.rs
- ☑ Лозница, Марије Бурсаћ бр. 40, loznica@dostajebilo.rs
- ☑ Тител, Главна бр. 28, titel@dostajebilo.rs

лажи и увреда може да влада. Најоштрије осуђујемо овакво понашање СНС-а. Покрет *Доста је било* наставиће да разговара пристojно и да прикупља гласове за расписивање ванредних избора. Примитивизам не може још дуго бити владајућа опција на Врачару. ☑